

Αμάλου Ίκαρίας τῆ 17 Ἰουνίου 1957.

Ἀξιότιμε κ. Ἰωάννη Παπαλιθ.

Ἦκατε Πρόεδρος τῆς ἐν Ἀμερικῇ Πανεκκαριακῆς Ἀδελφότητος.

Τὸ γράμμα μου αὐτὸ εὐχομαι νὰ σὰς βρῆ σὲ ἐπιδομοποιρα ἀτομικῆς καὶ οἰκογενειακῆς εὐτυχίας, εἶναι δὲ αὐτὸ καὶ εὐχὴ ὄλων τῶν κατοίκων.

Θὰ ἐπεθεθῶμεν νὰ σὰς γνωρίσω τὰς ἐνεργείας μας σχετικῶς μὲ τὸ νέον διδασκῆριον τοῦ χωρίου. Ἀρχικὸς σκοπὸς μας ὅπως σὰς ἔγραφα περίου ἦτο νὰ ἐπισκευάσωμεν τὸ παλιὸ διδασκῆριον. Ἡ ἰδέα ὅμως αὐτὴ ἐγκατελήθη, καὶ ἤδη ἀπὸ τὰς ἀρχὰς Ἀπριλίου ἀρχίσαμεν νὰ κτίζωμεν νέον διδασκῆριον παρακλύτως τοῦ παλαιοῦ, εὐρύχωρον καὶ μὲ οὐδέλιον μηχανικοῦ, γιὰ τοὺς ἐξῆς κυρίους λόγους.

1) Ἐκτὸς τῶν 780 δολλάρων πῆραμε καὶ 10.000 δραχμὲς ἀπὸ τὸ Κράτος γιὰ συμπλήρωμα, 2) τὸ παλιὸν διδασκῆριον εἶναι 80 περίπου ἐτῶν καὶ τὸ χειρότερον εἶναι ἀπροσανατόλιστον. Ἡ πρόσοφίς του δηλαδὴ εἶναι ἐπιτραπέμνη πρὸς Αυστρίαν. Οὕτω ὁποιανδήποτε ἐπισκευὴν καὶ ἂν ὑφίστατο θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἀπαλαγῆ ἀπὸ τὸ βωικόν αὐτὸ μειονέκτημα.

3) Ἀπεφασίσθη νὰ διατεθῆ μικρὸν μόνον ποσὸν διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς οὐκείης τοῦ παλαιοῦ διδασκῆριου ἢ ὅποια ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶναι λίαν ἐπικύνδυνος, καὶ εἰς τὸ μέλλον νὰ χρησιμοποιεῖται γιὰ αἰθουσα μαθητικοῦ αὐσοειτλου τὸ ὅποιον λειτουργεῖ μεταπολεμικῶς εἰς Ἑλλάδα.

4) Οἱ κάτοικοι προθύμοι προσφέρουν πέντε (5) ἡμερῶν προσωπικὴν ἐργασίαν ἕκαστος. Τὸ νέον διδασκῆριον εἶναι ἤδη μισοκτισμένον καὶ συντόμως μόλις θὰ ἐξυποθεσώμεν τὰ χρήματα σας θὰ σὰς ἀποστείλωμε τὰς ἀποδείξεις κληρωτικῆς, καὶ θὰ σὰς γνωρίσωμεν ἐπακριβοῦς εἰς ποῖον σημεῖον εὐρίσκεται ἡ ἐργασία καὶ τοῦτο διότι τὰ εἰς τὴν διεθέσειν μας χρήματα δὲν κρῖνεται νὰ ἐπαρκεύουν. Πρόχειροι ὑπολογισμοὶ μᾶς λέγουσι ὅτι θὰ χρειασθῶμεν τουλάχιστον 10-12 χιλιάδες δραχμὲς ἀκόμη.

Αὐτὰ ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ πολὺ σύντομα θὰ λάβετε καὶ νέαν ἐπιστολὴν μου. Σὰς παρακαλῶ δεχθεῖτε διὰ μίαν ἀκόμη φοράν τὴν ἔκφρασιν τῆς βαθειῆς μου ἐκτιμῆσεως, καὶ τῶν ἀπειρῶν εὐχαριστιῶν ὄλων μας.

Γεώργιος Στ. Γλαρόδ
Δημοδιδάσκαλος Ἀμάλου.